Lieta Nr.11091151516
KA04-0111-19/6

SPRIEDUMS
L a t v i j a s R e p u b l i k a s v ā r d ā
Rīgā 2019.gada 5.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesnesis Juris Stukāns,
tiesnese Ingūna Arnoliņa,
tiesnese Inese Laura Zemīte
rakstveida procesā apelācijas instances tiesā izskatīja krimināllietu saistībā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras virsprokurores Venitas Zalamanes iesniegto apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 12.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ un /pers. C/ tika atzīti par vainīgiem noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, izdarīšanā, proti, /pers. B/ un /pers. C/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

/pers. B/ par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriesto sodu ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.jūnijā spriedumā noteikto sodu, /pers. B/ galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 10 mēnešiem un piespiedu darbs uz 51 stundu.

/pers. C/ par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu sodīts ar piespiedu darbu uz 70 stundām.

Par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 12.septembra spriedumu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras virsprokurore V.Zalamane iesniedza apelācijas protestu, lūdzot atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. B/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un taisīt šajā daļā jaunu nolēmumu.

Motīvu daļa

Izvērtējusi apelācijas protesta motīvus un pārbaudījusi lietas materiālus, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka virsprokurores V.Zalamanes apelācijas protests ir pamatots un /pers. B/ ir nosakāms jauns sods.

Krimināllietu tiesas kolēģija konstatē ka, pamatojoties uz /pers. B/ un /pers. C/ pirmstiesas procesā izteikto piekrišanu pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai (129., 130.lietas lapa), kuru viņi uzturēja pirmās instances tiesas sēdē (174.lietas lapa), apstāklim, ka apsūdzētie atzīst savu vainu visā viņiem izvirzītajā apsūdzībā un pirmās instances tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes neradās šaubas par /pers. B/ un /pers. C/ vainu, krimināllieta pirmās instances tiesā tika iztiesāta bez pierādījumu pārbaudes.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturtajai daļai, šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem.

Ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesai nerodas šaubas par pirmās instances tiesas spriedumā konstatēto /pers. B/ un /pers. C/ vainu vai atbildību pastiprinošajiem apstākļiem, apelācijas instances tiesa neatkārtos pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus, bet sniegs savus atzinumus par apelācijas protesta pamatotību.

Prokurore V.Zalamane norāda, ka pirmās instances tiesas spriedums daļā par /pers. B/noteikto sodu ir atceļams, jo noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī 2016.gada 17.septembrī /pers. B/ bija 17 gadi, tas ir, viņš bija nepilngadīgs.

Prokurore uzskata, ka, ņemot vērā, ka /pers. B/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, viņam nebija nosakāms sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, tāpēc pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā ir nelikumīgs un atceļams.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka prokurore apelācijas protestā pamatoti norāda uz pirmās instances tiesas sprieduma nepareizību soda noteikšanā /pers. B/ un atzīst, ka /pers. B/ ir nosakāms jauns sods, ņemot vērā, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī apsūdzētais bija nepilngadīgs.

Krimināllikuma 65.panta otrā daļa nosaka, ka brīvības atņemšanas laiks personai, kas izdarījusi noziedzīgu nodarījumu pirms astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanas, nedrīkst pārsniegt: desmit gadus — par sevišķi smagiem noziegumiem; piecus gadus — par smagiem noziegumiem, kas saistīti ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu vai izraisījuši smagas sekas; divus gadus — par citiem smagiem noziegumiem. Par kriminālpārkāpumiem un mazāk smagiem noziegumiem brīvības atņemšanas sods šādai personai nav piemērojams.

Tā kā mazāk smaga nozieguma izdarīšanas brīdī /pers. B/ bija nepilngadīgs, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētajam nebija nosakāms sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

Nosakot /pers. B/ piespriežamā soda veidu un mēru, atbilstoši Krimināllikuma 35.pantam un 46.pantam Krimināllietu tiesas kolēģija ņem vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Krimināllietu tiesas kolēģija ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu – noziedzīgais nodarījums aizskar personu mantiskās intereses, taču noziedzīgā nodarījuma rezultātā netika radīts mantiskais zaudējums, jo nozagtās preces tika atgrieztas.

Par /pers. B/ personību noskaidrots, ka viņam apgādājamo nav, strādājis bez darba līguma automazgātavā, no bijušās mācību vietas Rīgas vakara ģimnāzijas raksturots apmierinoši, ir vesels (92.lietas lapa).

Apsūdzētais /pers. B/ ir vairākkārt sodīts, pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.jūnija spriedumu par noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, izdarīšanu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trīs mēnešiem. Galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji pievienojot brīvības atņemšanas sodu un pilnībā pievienojot piespiedu darbu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 26.februāra sprieduma krimināllietā Nr.11087012818, /pers. B/ noteikts – brīvības atņemšana uz deviņiem mēnešiem un piespiedu darbs uz 51 stundu. Spriedums stājās spēkā 2018.gada 19.jūnijā (210.lietas lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu apsūdzētā atbildību mīkstinošos apstāklis ir savas vainas vaļsirdīga atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis ir tas, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un tas, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts personu grupā.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ ir tendence izdarīt mantiska rakstura noziedzīgus nodarījumus un ka nav pamata atzīt, ka apsūdzētais ir darbnespējīga persona, Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata, ka, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, /pers. B/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms sods piespiedu darba veidā.

Ņemot vērā, ka pastāv viens atbildību mīkstinošais apstāklis un divi atbildību pastiprinoši apstākļi, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. B/ piespiedu darbs ir nosakāms virs sankcijas vidējās robežas uz 170 stundām.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ ir notiesāts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.jūnija spriedumu, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības apsūdzētajam ir nosakāms atbilstoši Krimināllikuma 50.panta piektajai daļai, piemērojot daļēju piespriesto sodu saskaitīšanu.

Nosakot sodu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, Krimināllietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka /pers. B/ iepriekš ir vairākkārt sodīts par zādzībām nelielā apmērā un noziedzīgiem nodarījumiem narkotiku aprites jomā, bet apsūdzētais turpināja izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus.

No Tiesu informācijas sistēmas izriet, ka /pers. B/ pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.jūnija spriedumā noteiktā brīvības atņemšanas soda izciešanas atbrīvots 2019.gada 28.janvārī (210.lietas lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2016.gada 17.septembra līdz 2016.gada 19.septembrim šajā krimināllietā, kā arī pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.jūnija sprieduma ieskaitāms izciestais brīvības atņemšanas sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1] daļu piespiedu darbs ir izpildāms patstāvīgi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Ņemot vērā minēto, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.jūnija spriedums ir atceļams daļā par /pers. B/ noteikto sodu un galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1] daļas 2.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 12.septembra spriedumu daļā par /pers. B/ noteikto sodu, par noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, par Krimināllikuma 52.panta piemērošanu.

/pers. B/ par noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, izdarīšanu noteikt sodu piespiedu darbu uz 170 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz deviņiem mēnešiem un piespiedu darbu uz 200 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku, kas atbilst 16 piespiedu darba stundām, ieskaitīt izciesto brīvības atņemšanas sodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.jūnija sprieduma un atzīt, ka brīvības atņemšanas sods ir izciests.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1] daļu piespiedu darbu izpildīt patstāvīgi.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu kasācijas kārtībā var pārsūdzēt 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumus, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā.

Tiesnesis J.Stukāns

Tiesnese I.Arnoliņa

Tiesnese I.L.Zemīte